

A Magyar Környezeti Nevelési Egyesület hírlevele 2010. november

Lesz

ÖKOKARÁCSONY A BÁRDOSBAN

December 4-én (szombaton) 10–14 óráig tartjuk a szokásos Ökokarácsony rendezvényünket a Magyar Környezeti Nevelési Egyesület és a Lágymányosi Bárdos Lajos Általános Iskola és Gimnázium közös szervezésében. Cím: 1117 Budapest, Baranyai utca 16–18.). Változatos ajándékokat készíthetsz a családodnak, barátaidnak.

A belépődíj a foglalkozások önköltségi ára, 1 főnek 600 Ft (családi kedvezmény – minden további gyermek vagy felnőtt 100-100 Ft kedvezményt kap).

Gyere el hozzánk, hozd el barátaidat, gyermekeidet, ismerőseidet! Jobbnál jobb ötletes foglalkozással várunk MINDENKIT. A nálunk készített ajándékokkal meglepheted ismerőseidet, barátaidat.

(Foglalkozások tartására idén is várjuk a vállalkozó kedvű Körtársakat. Jelentkezni lehet a timar.geng@t-online.hu vagy a 70/315-9990 telefonszámon Timár-Geng Csillánál.)

Volt

Kedves Tagtársaim!

A Jelölő Bizottság nevében szeretnék beszámolni arról a felemelő folyamatról, amiben ezen a nyáron részünk volt, és aminek eredményét Saly Erikától már ismeritek.

Az egész azzal kezdődött, hogy Victor Andrástól hárman: Saly Erika, Szilágyi Ákos és Czippán Katalin kaptunk egy-egy telefonhívást, e-mailt, hogy vállaljuk el a jelölő bizottsági tagságot. András érveinek nem lehetett nemet mondani. Hamarosan megérkezett levélben egy hivatalos felkérés a feladatainkkal, és ezzel egy időben megkaptuk Szekitől a hozzáférést az általatok küldött jelölésekhez.

Először egymás között próbáltuk tisztázni, hogy kinek mennyire nincs ideje ezzel foglalkozni, épp ezért szinte azonnal találkoztunk – Erika rugalmasságából Budapesten –, hogy elég hosszú időnk legyen megkeresni a jelölteket. Végignéztük a névsort, felosztottuk, hogy ki kivel beszél, és elindultak a telefonok, e-mailek. A Jelölő Bizottságban is egyre többet beszélgettünk (skype-on, telefonon, személyesen) arról, hogy milyen lesz, legyen az MKNE a jövőben, milyen folyamatok indultak,

miket kell majd tisztázni.

A beszélgetésekből a következő körvonalazódott:

– az Elnökséget komolyan fiatalítani kell, erre mindenkinek igénye van;
– a vállalkozó fiatalok kérték, hogy legyenek benne tapasztaltak is, hogy segítsék az újakat, és más segítségre *is számíthassanak* – ekkor merült fel a mentorálás intézménye

erről beszélgetve sokan felajánlották/tuk, hogy mentorként, Aranygyapjasként, Választmányi tagként segítitek/jük a munkájukat – ha ezt kérik;

...és innen kezdve már csak egyszer merült fel, hogy mennyire nincs időnk – hogy ki menjen el a találkozóra a Bizottság nevében. De erről majd később.

A beszélgetések pozitív, segítő volta, az együttgondolkodások, hogy a telefonokban, e-mailekben hoztuk-vittük a híreket, nagyon pezsdítő volt a mi munkánkra is, de a jelöléseket nézve az Egyesületre is.

Sokan vállalták a jelölést, volt miből választani, amit semmiképpen nem megmérettetésnek, hanem felajánlásnak kell tekinteni. Szinte mindenki hozzátette, hogy amennyiben a tagság úgy gondolja, szívesen dolgozik elnökségi, választmányi, FEB-tagként, de nincs szüksége címre, rangra ahhoz, hogy „beletegye magát”, mert szívesen dolgozik anélkül is.

Végül – köszönet néktek – a leköszönő Elnökséget a következő névsorról tudtuk tájékoztatni szeptember 6-án:

Elnökségi tagságra jelöltek	Választmányba jelöltek	FEB-tagságra jelöltek
Albert Judit dr. Bartha Cecília Benke Ildikó Halácsy Ágnes Laskovics Katalin Marsi Mónika Pogány Anikó Wintsche-Mikesch Viktor amit Victor András az elnökségin (majd a közgyűlésen is) kiegészített még két jelöléssel: Saly Erika Szilágyi Ákos	Adorján Rita Bagi Éva Barna Imréné Benkőné Di Giovanni Rita Benya László Besenyei Mária Darvas Katalin Fodorné Gyalog Éva Hársas Oszkárné Holler Judit Jánvári Bálint Klein Ibolya Kocsis Anikó Kun Lászlóné Labanc Györgyi Németh Ibolya Schróth Ágnes dr. Táboriné Csapó Hajnalka dr. Tóthné Timár-Geng Csilla Treiber Pálné dr. Trescsik Angela Újszászi Györgyi Vásárhelyi Judit dr. Vásárhelyi Tamás dr. Victor András dr.	Benya László <i>(aki később a közgyűlésen jelezte, hogy nem vállalja)</i> Kelen Gábor Könczey Réka Parti Krisztina

A veletek való beszélgetések után már csak azon dolgoztunk, hogy miként tudunk eljutni a közgyűlésre – legalább egy napra –, mert ennyi tenni akarást, elkötelezettséget közelről kell érezni, megtapasztalni, hozzátenni, és mert találkozni jó egymással, veletek. Szóval megszerveztük magunkat, elmentünk.

Helyben még érkezett egy jelölés Darvas Katától a Választmányba a fiatalítás jegyében:

Hegedűs Andrea személyében.

Huszár Zsuzsa levezette a helybeli jelölést és választást, amin a következő eredmény született:

Elnökség:	Választmány:	FEB:
Albert Judit Bartha Cecília Halácsy Ágnes Laskovics Katalin Marsi Mónika Saly Erika Szilágyi Ákos	Adorján Rita Benkőné Di Giovanni Rita Benya László Darvas Katalin Hegedűs Andrea Jánvári Bálint Klein Ibolya Németh Ibolya Schróth Ágnes Tóthné Timár-Geng Csilla Újszászi Györgyi Vásárhelyi Judit Vásárhelyi Tamás Victor András Wintsche-Mikesch Viktor	Berényiné Parti Krisztina Kelen Gábor Könczey Réka

És aztán jött a meglepetés:

Az Elnökség tagjaiból megválasztotta **Saly Erikát elnöknek.**

A Jelölő Bizottság nevében itt szeretném megköszönni az előző Elnökség munkáját, mert az általuk elért eredmények, az átmeneti anyagi biztonság, a tagság egészét bevonó közös projektek, a szervezetfejlesztési folyamat mind-mind hozzájárult, hogy ennyien felajánlottatok időtöket, tapasztalatotokat a munka folytatásához.

...és ezúton javaslom mindenkinek, hogy funkciótól, címtől, rangtól függetlenül támogassuk az új Elnökséget, Választmányt, mert sosem volt ennyi feladat a szemléletformálás, környezeti nevelés, a fenntarthatóbb életvitel érdekében való változás és változtatás terén, mint napjainkban, és a „helyzet fokozódik”. Másrészt az idő, amit a közös munkára „vesztegetünk”, fontossá teszi a közös munkát, és erőt, biztonságot nyerünk belőle. A Jelölő Bizottságban legalábbis mindenképpen működött – amiért köszönet a társaimnak –, és azt hiszem, az eredményen is látszik mindez.

Szeretettel: Czippán Katalin

A Jelölő Bizottság volt elnöke

Kedves Tagtársaink!

Az MKNE 3 évvel ezelőtti Országos Találkozóján (Visegrád-Mogyoróhegyen) megválasztott vezetőségnek lejárt a mandátuma. Victor András és csapata tehát ezennel elbúcsúzik. No, nem a környezeti neveléstől, s nem is az egyesülettől, hanem csak a vezetői feladatoktól. Bár ez sem teljesen igaz, mert az eddigi Elnökség három tagja folytatja a munkát az új Elnökségben is, vagyis Saly Erika csapatában.

András 18 évi elnökségi munka után vállalta a háttér erősítését, a mentori szerepet a Választmányban. Szomorú és örömteli pillanatok váltották egymást a választás során, Cserkúton. Szomorú, mert az egyesületet megalapítók (András és Tamás mint elnökök) köré csoportosultunk hosszú éveken át (persze Bia és S. Ági váltotta őket egy ciklusra), az ő hívó szavuk, tetteik, mintaadásuk környezeti nevelők sokaságát vonzotta be a Körbe, s most ez, András nélkül az élen, furcsán, kicsit esetlennek, kicsit „atyátlan”-nak tűnik. Ugyanakkor örömteli! Hiszen sikerült tanítványokat „kinevelni”, akiknek át lehet adni a stafétabotot. Akik a neki/nekik való megfelelni vágyás és lelkesedés hatására, a környezeti nevelés fontosságát érezve, a megkezdett munka értékét látva, a megújulás igényét ismerve vállalták a kihívást.

A búcsúzó vezetőség nevében bevallhatjuk, hogy bizony sok mindent rosszul csináltunk vagy elmulasztottunk, mégisincs okunk szégyenkezésre, hiszen nagyon sok pozitívuma is van az elmúlt 3 esztendőnek. Számos projektet sikerrel befejeztünk (illetve átadunk az új vezetőknek), gyakorlatilag stabillá vált az egyesület gazdasági helyzete, és nem utolsósorban: fiatalokat is sikerült megnyernünk az egyesület számára. Átlagéletkorát tekintve valószínűleg még soha sem volt olyan fiatal Elnöksége az MKNE-nek, mint a most megválasztott csapat. S ebben el nem hanyagolható szerepe volt a leköszönő Elnökségnek és Választmánynak.

*Igen. Köszönet a leköszönő vezetőségnek, hogy stabil a gazdasági hátterünk, hogy futó projektjeink sokakat megmozdítottak, „elértek”, hogy merték meghallani a megújulás iránti vágyódást, a fiatalok hangját... és bizalmat szavaztak nekünk, új elnökségnek. Közhely, de igaz: aki dolgozik, az hibázik(-hat) is. Nem direkt, hanem az új utak próbálgatása által a legjobb szándék mellett is.
„Akik csak hallgatják és nézik, amit cselekszel, közönség az. Ha segítenek is: közösség.” (stm)*

Bízunk abban, hogy az új vezetőség – a „rég” vezetők segítségével a hátuk mögött – megújulást és megerősödést hoz az egyesület életébe. Ehhez azonban akármilyen vezető testület sem elegendő önmagában. Szükséges hozzá a tagok támogatása, odafigyelése, lelkesedése, biztató jelenléte. Vagyis mindannyiunk elkötelezett környezeti nevelési tevékenysége.

Mint jelölő bizottsági tag készítettem elő a mostani választást társaimmal (Czippán Katalinnal, Szilágyi Ákossal), kerestük a tagjaink között azokat, akik tudnak azonosulni a megújulást segítő szándékkal, akik aktívan részt vállalnának a vezetésben. Döbbenetes érdeklődés, lelkesítő beszélgetés folyt heteken át a háttérben. Végül 10 elnökségi jelölt közül és 25+3 választmányi jelölt közül lehetett választani! És a FEB is megújulhatott. Ez azt jelenti, hogy 38-an aktív szerepet vállaltak az egyesületben (a 25 megválasztott tagon túl a többieket is számon tartjuk ám), és rajtuk kívül sokan nem merték ugyan felelősséggel vállalni a jelöltséget, mert környezeti nevelőként ezerfelé osztódnak, de: biztosítottak bennünket arról, hogy számíthatunk rájuk is. Ez az eredmény! A szeretet, az elkötelezettség, az élen járók iránti tisztelet, az emberi kapcsolataink fontossága(!) nem hagyja veszni az eddigi értékeket. Bízunk abban, hogy a mellettünk álló Választmány jól betölti majd a hozzájuk fűzött reményeket: aktívan segítik munkánkat és ellátják mentori szerepüket is, hogy mielőbb beletanulhassunk a felelős vezetésbe.

Kérjük ezért a tagság további támogatását, aktivitását, biztatását, bizalmát, türelmes, óvó figyelmét. Igyekszünk helyt állni.

Déaványa-Budapest, 2010. szept. 25.

Victor András
leköszönt elnök

Saly Erika
új elnök

OT 2010 szeptember

Minden szempontból különleges OT-ben volt részünk!

- Bia visszatért a sodrásba, és meghívott minket Cserkútra
- Választás volt... elnök, elnökség, választmány, FEB
- András 18 év óta először se nem elnök, se nem elnökségi tag... (Vajon, hogy ébredt fel másnap reggel?)
- Nőnemű az elnök!!! Gratulálunk Erika, javítjuk az országos átlagot a nők szerepvállalásában a vezetésben!
- Az elnökség átlagéletkora még sosem volt ilyen alacsony
- A választmányban megjelentek az egyetemista fiatalok – és egyszerre három!
- Ilyen vizes OT-nk még nem volt, bár szoktak emlegetni valami esős sátrazást sok évvel ezelőtt (két OT-n nem voltam ott a 18-ból)

A helyszín sem akármilyen volt! Bia háza és pajtája elvarázsolja az embert.

A cserkúti monszun fogadott minket, és a folyton csöpögő eső a varázslatot csak tovább fokozta. A pajtába szorulva tényleg közel kerültünk egymáshoz két napon át.

Beszélgetésből beszélgetésbe csöppenve legelgettük végig az asztalon található számos finomságot. Kisimulva és kikerekedve utazhattunk haza.

Az eső ellenére mind a három program működött, a városi kultúrára vágyók esernyőkkel elmentek Pécsre, a természetkedvelők a Jakab-hegyet mászták meg összes gombáival, és a felhőkre felülről néztek le. A falusi életre vágyók megnézték a helyi nevezetességeket, a 12-ik századi templomot a freskóival (amiken hosszú orrú ördögök vasvillával fenyegetik a helytelenkedőket), a nyitott mosókutat, a helyi kis múzeumi szobát. Az utóbbira még visszatérek. Végigsétáltunk a falu főutcáján, és helyi „vezetők” minden kérdésünkre válaszolt a helyi közösségről.

Mivel engem leginkább a fenntartható kisközösségek érdekelnek, Cserkúton maradtam, ezért erről tudok a legjobban beszámolni.

A csuromvizes ruháinkat Bia cserépkályhájánál szárongattuk, és ruhatára számos darabját kölcsönkaptuk a száradásig.

A konyhában igazi kalákában álltunk neki a lakoma elkészítéséhez – több mint negyven emberre. Minden fazék, tál, kötény használatban volt (a Bia édesanyja által hímzett is). Készült zöldségleves, paprikáskrumpli kolbásszal, és kelttészta-csodák, bukta, pogácsa, süti szilvával.

Biának mindig fantasztikus ötletei vannak, amivel megdolgoztat minket, miközben valami tanulságot csinálunk. Hát ez most a szilvalekvárfőzés volt!!! Jó 30 kiló szilvát főztünk be, Bia varázsolt valahonnan annyi kis üveget, ahányan voltunk, és amiből mindenki vihetett haza másnap a dunsztból még melegen kivett, Cserkút 2010 MKNE OT-s címkével. (Azóta a konyhámban a pulton tartom az orrom előtt, és mindennap szeretettel nézegetem) Az egész közös főzésben az volt a fantasztikus, hogy pillanatok alatt mindenki magára húzott egy feladatot, volt, aki a folyamatokat irányította. Idővel a városnézők is csatlakoztak, és mire a megéhezett, elázott túrázók is megjöttek, kész volt a vacsora.

Nem szabad megfeledkezni a tűzrakókról, akik a kemencét melegítették fel a sütéshez, és persze a pálinkafelelősökről sem.

A folytonos eső nemcsak minket tréfált meg, hanem a szombat délutáni ünnepség szervezőit is. Bia házatól nem messze a folyamatosan csöpögő esőben zajlott a felújított gémeskút és mosókút hivatalos átadása. A falu hajdani igazgatójának az álma vált valóra, az enyészettől megmentett kutak kulturális örökséggé nyilvánításával.

Emlékezetes marad az avatás, a gumicsizmás, esőkabátos, kalapos nézőközönség, a ki-kihagyó mikrofon, a félretartott esernyők és ázó szónokok, a lóköttők előadása a mosókút történetéről. És végül a lezárt úton a vendéglátás finom borral és kaláccsal.

Ugye mondanom sem kell, hogy mi a szerepe Biának a falu hagyományainak és egyéb értékeinek megőrzésében?

Nehéz szavakban visszaadni az egész OT hangulatát:

a sétát az esőben a szállásig, útközben a giliszták letessékelését a veszélyes úttestről az esti „százlábú” játékot Szabó Zsuzsával

a késő esti vitákat az oktatásügyről (Te mit válaszolnál arra a kérdésre, hogy milyen a jó iskola???)

beszélgetéseket a gyerekeinkről, családukról, munkánkról

az éjszakai „Pajta diszkót” (V. András öröme)

a Bárdos-csapat kézműveskedését

a ruha és könyv csereberét (Hát az fenomenális volt! A fenntarthatóság jegyében ilyen minden rendezvényünkön tarthatnánk!!!)

Hogy mennyire volt jó az OT? Hát nagyon! Ez abból is látszott, hogy senki sem akart a végén elszaladni, húztuk az elválást. A telekocsisok még az első benzinkútnál egy „pót” OT-t is tartottak.

Szóval ez olyan igazi Kör OT lett, hála Biának! Igaz a végén a Kör kézfogás és üzenetküldés enyhén deformált körben történt, ugyanis az eső miatt a pajtába szorulva alig fértünk el.

KÖSZÖNJÜK BIA!

Nagy bizalommal várjuk az új testületek működését!

Bemutakozik az új elnökség

Elnök: Saly Erika

Dévaványán születtem (1966), ma is ott élek, ott tanítom a rám bízott/engem választott gyerekeket (1–4. osztály) iskolánk környezeti nevelési telephelyén. A kezdetektől fogva zöldszíves „pulis” vagyok. A terelő, „pásztor” szerepnek való alkalmasságomat még főiskolásként Victor András „érezte meg” bennem, aki erősített, tanított, „felnövelt” erre a feladatra, s én mesteremnek, útmutatómnak fogadtam...

Szülőhelyemen küldetésemnek megfelelően, társaimmá vált szülőkkel, kollégákkal, volt tanítványokkal, barátokkal környezeti nevelünk. A Dévaványai Kulturális és Hagyományőrző Egyesület elnökeként, valamint a Manófalva Oktatási Alapítvány kuratóriumának vezetőjeként gyakorlom hosszú évek óta a civil szervezetek irányítását, munkájának összehangolását, sokszínű programok szervezését, melyekben hangsúlyos szerepet kap a környezeti nevelés (pl. komolyzenei hangversenyek, előadások, kiállítások, helytörténeti kiadványok kiadása, táboroztatás, Föld napi rendezvények, Madárkarácsony).

Szívesen vállaltam föl iskolám Módszertani munkacsoportjának összefogását is, ahol alsós, felsős kollégákkal dolgozunk közösen, jóízűen tanulva egymástól. Iskolánk környezeti nevelési telephelyét – mely most válik referenciaintézménnyé – a gyerekekkel, szülőkkel álmodtuk meg, és nagy összefogással alakítottuk hosszú éveken át „környezetbaráttá”, s 4 éve éppen ezt az értéket mentettük meg a bezárástól a Manófalva Oktatási Alapítvány létrehozásával, Victor András segítségével. A tanítás-tanulás számomra életcél, feladat a mindennapokban. Örömforrás. Érdekelnek az emberek, fontosak számomra az emberi kapcsolatok. Az egyszerűség, a természetesség, a szelídség vonz.

Az egyesületben sokáig csendes társként dolgoztam, több tréning, továbbképzés, tábor szervezésében, vezetésében vettem részt (pl. Nagyszülők környezeti nevelése, Cselekvő környezeti nevelés, Mocorgó puli tábor), megosztottam tapasztalataimat megjelenő kiadványainkban. Kilenc éven át dolgoztam az elnökségben, majd az utóbbi három évben ismét választmányi tagként vállaltam csak szerepet, mert úgy éreztem, itthon kell helyt állnom, hogy hiteles maradhasson mindaz, amit képviselek. Most úgy hozta az élet, hogy a tagság és a megválasztott elnökségi tagok bizalmat szavaztak nekem, próba elé állítottak, elnöknek kiáltottak ki. Jelenleg úgy érzem magam, mint a mesebeli Óz, a nagy varázsló.

A háttérből (az Isten háta mögül) próbálok rálátni dolgokra, megerősíteni jó utakat, megújulást segítő szándékokat, elgondolkodtatni, feladatokkal kínálni a tagságot, lelkesíteni, megőrizni a sok érdekes feladatot, erősnek látszani, és nem utolsósorban az maradni, aki mindig is voltam, az egyszerű, sokak által ismert, szeretett kis Saly, aki hitelesen, mindennaposan teszi a dolgát... Bízom vezető társaimban, irodai munkatársainkban, hogy együtt, a mentorainkkal, aranygyapjasaink „megszólításával” menni fog az ifjonti vezetés, a megújulás, a tagságnak való megfelelés. Mindenkire szükség van, hogy egyesületünk hitelesen képviselhesse mindazt a célt, melyet küldetésének tekint! Hiszem, hogy emberi kapcsolataink, a bennünk rejlő értékek, egymás elfogadása tesznek bennünket erre alkalmassá. Ez a szépséges, rejtett erő tart össze bennünket, pulisokat. Vigyázzunk rá!

Az MKNE elnökségének tagjai (2010–)

Albert Judit dr., Bartha Cecília, Halácsy Ágnes, Laskovics Katalin, Marsi Mónika, Saly Erika, Szilágyi Ákos,

Albert Judit dr.

Az egyesületnek 1992-től vagyok tagja, bár nem tartozom az „alapító atyák” közé. Középiskolában egy kiváló tanáromtól fertőzöttem meg a környezeti nevelési szemlélettel – holott ez a fogalom akkor még nem is létezett –, s máig hálás vagyok neki ezért. Biológia–földrajz szakos hallgatóként tudatosan kerestem azokat a pedagógusokat, mestereket, akiktől tanulva, velük együtt

gondolkodva tovább erősödött ezirányú elköteleződése. Így találtam rá az egyesületre, ahol úgy éreztem, társakra találtam, s velük együtt tehetek valamit az „ügy” érdekében. Korábban a különböző vezetőségi megbízatásaim mellett sok projekt szervezésében, vezetésében vettem részt, jelenleg az Iskolazöldítés csapatában dolgozom. A szeptemberi közgyűlésen a jelenlévők bizalmat szavaztak nekem is, hogy az egyesület nehéz helyzetében összeálló elnökség munkájában vegyek részt. Igyekszem megfelelni az elvárásnak, remélem közösen, a tagság aktív segítségével együtt (Kedves Olvasó, Téged is beleértve!) tovább tudjuk „nevelni”, segíteni a „kamaszkorában” lévő MKNE-t. Segítsetek Ti is!

Bartha Cecília

Victor András tanítványaként 2002-ben csatlakoztam az egyesület munkájába az Iskolazöldítő csapat tagjaként. A „zöld szemüvegemet” már igen korán megkaptam a mostani Hermann Ottó Környezetvédelmi Oktatóközpont elszánt és elhivatott tanáraitól, különösen szeretett biológia-kémia tanárnőmtől Nagyné Horváth Emíliától. A Veres Pálné Gimnázium reálosztályából az ELTE Tanárképző Karára felvételiztem biológia-kémia szakpárosítással. Felejthetetlen négy év volt, ahol

a hasznos szakmai tudás mellett megkaptuk a tanári pályához szükséges apró fortélyokat tartalmazó „batyut” is. Tanárságom első komolyabb lépéseit a káposztásmegyeri Szőnyi István Általános Iskolában tettem, majd az MTA Kémiai Kutatóintézetébe megismerkedtem a plazmatechnológia és a kerámia porok rejtelseivel. De a szívem visszahúzott a tanításhoz, így most a solymári Waldorf Fészek Iskola diákjait „terelgetem” a fenntarthatóság és felelősségteljes gondolkodás felé. Az elnökség és a „Szén-dioxid Nyomozók” projektcsapat tagjaként, ha nem az irodában vagyok, versenyszerűen teniszezem a budapesti bajnokságban és nagyon szeretem a vízi sportokat, főleg ha a Balatont kell keresztbe átúszni.

Halácsy Ágnes

Az ELTE biológus és biológia tanári szakán végeztem 1994-ben. Itt ismerkedtem meg Déri Andreával és játékos, játékosan komoly környezeti nevelési módszereivel, melyek az akkori világ nyugati térfeléről kezdtek áramlani hozzánk. Hitelessége, tudása, világlátása a mai napig fontos alap számomra. Még egyetemistaként ismertem meg Vásárhelyi Tamást is, akitől szintén lényeges dolgokat tanulhattam meg a világról, s ő hívta fel a figyelmemet az egyesületre is.

2001-ben környezettan tanári képzést szereztem az IUCN és a Debreceni Egyetem szervezésében egy távoktatásos képzésen, 2007-ben környezetirányítási szakértői diplomát a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen.

1995 és 2000 között az UNICEF Magyar Nemzeti Bizottságánál egy globális oktatási programban vettem részt projektszervezőként.

1995-től 2006-ig a budapesti Deák Diák Általános Iskolában tanítottam biológiát és természetismeretet.

Az MKNE-be 1993-ban léptem be, azóta folyamatosan tagja vagyok. Több éven át inkább csak szemlélője az eseményeknek, de 2008 decemberétől a Beagle projekt vezetőjeként ismét aktívan kezdtem dolgozni az Egyesületben.

2009 júniusától a Carbon Detectives projekt hazai ügyeinek szervezési munkáit is ellátom.

Részt vettem az egyesület (legutóbbi) szervezetfejlesztési folyamatában, s remélem az ott és a projektek során szerzett tapasztalataimat hasznosítani tudom majd az elnökségi munkában is.

Elérhetőségeim: e-mail: halacsy.agnes@mkne.hu, mobil: 0620/4467-495, Skype: agnes.halacsy

Laskovics Katalin

A Szent István Egyetem Jászberényi Főiskolai Karán végeztem, mint művelődésszervező. A főiskola után az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézetnél önkéntesként segítettem az Ökoiskola-hálózat koordinálási feladataiban Varga Attila csapatának. Ebben az időszakban lettem az egyesület tagja. 2010-ben bekapcsolódtam a Darvas Kata által indított Zöld Zugoly műsor készítésébe a Muzsikus Rádiónál. Mint művelődésszervező azon munkálkodom,

hogy a közművelődésben a környezeti nevelés hangsúlyosan megjelenjen. Fontosnak tartom, hogy a szemléletformálás az iskolán túl is folytatódjon. Az egyesület nagy értékének tartom a szelíd, nyitott hozzáállást, és az elmúlt közel két évtized szakmai tapasztalatát. Az elnökségben az önkéntesség koordinálását és a rendezvényekkel kapcsolatos teendőket vállaltam.

Marsi Mónika

1975-ben születtem Tatán. Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányaimat Tatabányán végeztem. Egyetemi tanulmányaim elején – az ELTE Bölcsészkarán, pedagógia szakon – olvastam először az MKNE-ről, és mivel akkoriban kezdett érdekelni a környezeti nevelés, jelentkeztem az egyesületbe. Sokáig alvó tag voltam, de 2001 decemberétől 2005 végéig az Egyesület ügyvezetőjeként dolgoztam. Utána sem szakadtam el az

egyesülettől, mert először választmányi tagként, később az elnökségben foglaltam helyet. Nagyon sok jót köszönhetek a pulisoknak, és örülök, hogy az MKNE által ennyi nagyszerű embert ismertem meg. Bár tanári végzettségem van (pedagógia–eszperantó szak), nem tanítottam iskolában, csak magántanárként foglalkoztam gyerekekkel és felnőttekkel. Jelenleg a Szabadtéri Néprajzi Múzeum (közismertebb nevén a szentendrei Skanzen) Múzeumi Oktatási és Képzési Központjában dolgozom, és korrektori, szerkesztői munkával segítem néhány könyvkiadó munkáját. Így nem véletlenül lett az én feladatom az egyesületi kiadványok, (promóciós) termékek gondozása, terjesztése, továbbá a tagsággal való kapcsolattartás.

Szilágyi Ákos

Szilágyi Ákosnak hívnak, és a napfényes Baranya megyéből származom. Iskoláimat is Pécsen végeztem, itt találkoztam (Nyiratiné Németh) Biával, aki először szakmódszertant tanított nekem, a környezetmérnök–mérnök tanár szakos diáknak, majd még megannyi más is, például, hogy mit is jelképez az a helyes kis puli a pólóján. 2004-ben csatlakoztam az egyesülethez, amihez – göröngyös életutam során – a mai napig hű vagyok. 2007-től

választmányi tagként egyre nagyobb aktivitást vállaltam az egyesület életében: Részt vettem a Beagle projekt tervezési fázisában, Joseph Cornell tolmácsa voltam gyűrűfüi ittléte során, közreműködtem az OT-k és más programok lebonyolításában, a szervezetfejlesztésben, valamint a fiatal tagok aktivizálásában is szerepet vállaltam. Ezeket a vonalakat szeretném követni az új elnökségi (szuper)csapat egyetlen férfi tagjaként is! Ebben segítségem lesz az a civil tapasztalat, amit az utóbbi öt évben a Nyitott Kert Alapítvány ügyvezetőjeként, a Zöld-Híd Alapítvány oktatójaként, valamint több más szervezet aktivistájaként szereztem. Remélem mielőbb találkozunk a Körben!

Zöld Kapocs Környezeti Nevelés Hódmezővásárhelyen

Ökologika foglalkozássorozatot indítottak a Zöld Kapocs Környezeti Nevelők 2010. februárjától a hódmezővásárhelyi óvodákban. Sikeres kimenetele abban rejlett, hogy a környezeti nevelés nem korlátozódott a csoportszobán belüli foglalkozásokra, hiszen áthatotta az óvodai élet egészét. Ha ezt a folyamatot az óvodapedagógusok körültekintően folytatják és tervezik meg a későbbi években, akkor a gyermekeknek lehetőségük lesz sokféle újabb felfedezésre, ösztönző tapasztalatszerzésre, közben fejlődik megfigyelő-, gondolkodási, beszédmegértő és nyelvi kifejezőképességük, formálódik társas kapcsolatuk. A természet szépségének megláttatása pedig megalapozza a természet iránti vonzódásukat, így azt szerető, tisztelő, értékeit megbecsülő, azokat védő emberré válnak a kicsinyek.

A foglalkozások egy keretmese köré rendeződtek, amelyben Kukatündér megjelenítésével, annak közösen elkészített faliképével a gyermeki képzelő erőre bízva igyekeztünk olyan történetet kitalálni, mely életszerűségével a mindennapi életben elérhető apró tevékenységeket ösztönzött.

„...gonosz manók érkeztek Csodaországba, ahol a gyönyörű réteket, erdőket szeméttel borították el, fekete lett az ég ...Kukatündér azért jött hozzátok, hogy segítséget kérjen ahhoz, hogy megtanítsa a manókat, hogyan kell a környezetet tisztán tartani. Ki szeretne ebben segíteni?...” Lelkes kezek emelkedtek a magasba, és az első szövetség megkötött, a lelkesedés felkeltette a gyerekek érdeklődését, tenni akarnak azért, amit Ők is tapasztalnak, látnak... és most mellé állhatnak.

A mesék világa közelebb hozta a gyerekekhez azt a tevékenységet, amellyel szürke hétköznapokon esetleg muszájból találkoztak. A kiskakas gyémánt félkrajcárja mese dramatizálása nagyszerű lehetőség volt arra, hogy a „szemétdombon” együtt kapirgáljunk, és közben olyan kincseket találjunk, amit maga a török császár is megirigyelt. A kincseket gondosan különválogattuk, a műanyag üveget összetapostuk, és az uzsonna gyümölcs- maradékát komposztálóba vittük. Vidám kukorékolástól volt hangos az óvoda, hiszen ez jelezte a hulladék célba érkezését. Már az óvodában megkezdődik a világról a gyermek felé áradó észlelések, tapasztalatok, ismeretek szétaprózódása, ezért okoz nehézséget az összefüggések meglátása és megértése a gyermek számára. Az Ökologika foglalkozás segít ebben, mivel a gyermek és a természet kapcsolatát helyezi a tevékenységei középpontjába.

Hódcsaládokat telepítettek vissza a mártélyi erdő közelében lévő holtágba a WWF munkatársai. A gyerekeknek meg kell ismerniük a környezetvédelem és a természetvédelem szoros kapcsolatát, a hulladékmentes erdőben élő állatvilág életterét. A drámapedagógia eszközével – ha csak rövid ideig is – hódként éltünk, megismertük a gátépítés nehézségeit, a rágcálás okait, és eloszlattuk a reklámokból áradó „tudást”, mely szerint fehérek a hódok metszőfogai... holott narancssárgák. Olyan ismeret birtokába kerültek a gyerekek, amelyet otthon elmeséltek szüleiknek,

és újszerűségével rácsodálkoztak a tudásukra. Ez arra ösztönözte őket, hogy többet tudjanak meg az erdőben élő élőlényekről.

A földre lehulló magvakkal együtt növekedve szép sudár, védelmet adó fává fejlődhetnek a játékok során a gyerekek, és szomorúsággal töltötte el őket a kivágott fa helyén csiripelő madarak otthonkeresése. Ezért fát ültettünk az óvoda kertjébe, hogy madárvendégek énekétől legyen hangos a kert, és meg tudják vizsgálni, fel tudják fedezni, milyen lakóknak ad oltalmat az általuk ültetett fa.

A kert friss zöldje, tarka virágai a színterápia eszközével egészítik ki az életteli élmények jó hatását. Mély nyugalmat áraszt, segít a megnyugvásban, kiegyensúlyozottá tesz. A kicsinyekkel a színek világát tapasztaltuk meg, éreztük a színeket légzési gyakorlatokkal. Megismerkedtünk a közösen elültetett növények gyógyító hatásával is, a megnyugvás pillanatait teázással töltöttük. A közös munkát kézlenyomattal tettük emlékezetessé, melyet a csoportszobában helyeztünk el. Mindennap eszükbe jut: a kiskertész feladata nem egy napra szól! A kert akkor lesz varázserő, ha tetszik a gyerekeknek, ha érzik: ez ma valami, ami próbára teszi az erőt, az ügyességet, az akaratot!

És hogy Csodaország valóban megjelenjen, a tevékenykedő óvodások lássák, milyen sokan dolgoznak ebben a nagy hulladékgyűjtő akcióban, óriás térképépítésre hívtuk Őket. Közel 600 m² felületen kijelöltük Magyarország térképét, és a hónapok óta szülőkkel, gyerekekkel, óvónőkkel közösen összegyűjtött műanyag üvegekből elkészítettük a gigantikus méretű közös alkotást.

Egy ORSZÁG ÓRÁK ALATT is kinőhet a semmiből, hogy aztán úgy váljon ismét semmivé, hogy mégis örökre fennmaradjon, és örökre ott éljen az emberek GONDOLATAIBAN, azért hogy figyelmeztessen – a hulladék sorsa a kezünkben van!

Az élmény örökre beíródott a gyerekek emlékezetébe, és arra ösztönzi őket, hogy cselekedni kell, rajtuk is múlik, hogy egy szép, tiszta, egészséges városban nőnek-e fel.

A környezettel való együttélés sikerei így indultak el az **Ökologika** segítségével Hódmezővásárhely tíz óvodájában, 625 kisgyermek életében.

Hódmezővásárhely Megyei Jogú Város Önkormányzata 2009-ben „Regionális Környezeti Nevelő Központ kialakítása a Mártélyi Tájvédelmi Körzet Területén” címmel egy közel 140 millió forint összköltségű projektet valósított meg, mely 57,15%-os támogatást nyert a Norvég Finanszírozási mechanizmus keretében.

A pályázat célja a korszerű környezeti nevelés igényeinek megfelelő, *erdei iskola szintű szolgáltatásokat nyújtani képes regionális környezeti nevelő központ kialakítása*. Felújításra került a 19 férőhelyes Ifjúsági Szálló. Klímamérő állomás

került kihelyezésre műszerekkel együtt. Kialakításra került egy mesterséges „ártéri botanikus kert (Mocsárkert) az Oktatóközpont udvarában. Az Alföld élőhelyeit bemutató dioráma kiállítás készült interaktív felülettel az Oktatóközpontban. Kialakításra került egy 6850 méter hosszú, 8 állomásból álló „Tiszai tanösvény”, magasles, 11 állomásból álló erdei tornapálya, 4 km hosszú vízi tanösvény, melyhez 4 db villanymotoros motorcsónak került beszerzésre, medertérképező radarral felszerelve, valamint beszerzésre került 30 db túrakerékpár. Ennek a pályázatnak a keretében került sor oktatócsomagok kidolgozására *Mártélyi kaland* címmel, melynek célja, hogy olyan módszertani eszközt adjon a gyerekeknek és a pedagógusok, környezeti nevelők kezébe, amely ösztönözi őket arra, hogy az iskola épületéből kimozdulva a természeti környezetben neveljék a gyerekeket. Kívánatos cél lenne, hogy a város minden egyes óvodása, általános iskolása félévente egyszer felkeresse a Mártélyi Tájvédelmi Körzetet, illetve a Bodnár Bertalan Oktatóközpontot.

A projektnek része volt az oktatócsomagok bevezetése, tréningek, workshopok megtartása, amelynek célja az volt, hogy módszertani útmutatót adjon a környezeti nevelők számára arra vonatkozóan, hogyan tudják a legjobban felhasználni az oktatócsomagokat, hogyan tudják beilleszteni a tantervbe.

A Szent István Általános Iskola pedagógusai és a Zöld Kapocs Környezeti Nevelők évek alatt felhalmozott tapasztalatai nemcsak a tanösvényhez kapcsolódó szakmai ismereteket koordinálja városunkban, hanem arra ösztönöz bennünket, hogy a város által a Norvég Alaphoz benyújtott pályázat lehetőségével élve országos szinten is terjesztésre kerülő oktatóprogram megírását vállaljuk. A Zöld Kapocs Környezeti Nevelők ajánlásával elkészült oktatóprogram sikere abban rejlik, hogy megszólítja a legkisebbeket – az óvodásokat – is, akiket a foglalkozások aktív interakcióra ösztönöznek környezetükkel. Városunkban 3500 gyermek kapta meg az oktatóprogramot. A játékon alapuló élményszerző órák beépülnek a gyerek érzésvilágába, ami felkelti az érdeklődésüket, lelkesedésüket és cselekvésre ösztönzi őket. A remény megvan arra, hogy a tudástól a tettekig vezessen az út, és a programban részt vevő gyerekek – óvodástól a középiskolásig – megvédjék lakóhelyük természeti értékeit.

Természet a természetben tanítani – 5 napig más világot álmodni! Ezzel a felhívással indult el városunkban az a program, melynek során intézményeink 7. évfolyamos diákjai egy hetet töltöttek Mártélyon erdei iskolában. A Norvég pályázatból elkészült Mártélyi kaland c. oktatóprogram alapján valamennyi tantárgy színes, élményekkel teli, gyakorlatias alkalmazásra került sor. A közvetlen élményt a gyerekek ritkán felejtik el.

Nézz! Kérdezz! Találgass! Érezd jól magad! Ahogy a gyerekek kezdtek ráhangolódni a természetre, úgy változott a pedagógusszerep is: tanárból társsá először a tanulásban, aztán a kalandban.

Mert egy jó gyakorlat, egy sikeres eredmény kommunikálni, dialógust kezdeményezni „akart” a környezetével, így teremtve lehetőséget a változtatásra. És mi ezt a lépést, vásárhelyi környezeti nevelők megtették.

Hódmezővásárhely, 2010. október 25.

Walterné Böngyik Terézia

Zöld Kapocs Oktatóközpont

Érdekességként mellékeltem a diákok órarendjét...

ÓRA	HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK
7.30-8.00		Reggeli torna	Reggeli torna	Reggeli torna	Reggeli torna
8.00	Buszindulás				
8.15		Reggeli	Reggeli	Reggeli	Reggeli
9.00	Tábor elfoglalása	Vidrales	Kosárkötés	A természet kémiaja	Szabad foglalkozás
9.40	Tízórai	Tízórai	Tízórai	Tízórai	Tízórai
10.00 - 11.00	Táborrend – erdei iskola a zöldtante-remben	Terepi vizsgálódások	Festő szemmel Mártélyon	A természet kémiaja	Licitálás
11.00 - 12.00	Csapatépítő tréning	Fenntartható fejlődés, ökológiai egyensúly	Szabad-foglalkozás	Íjászat	Licitálás
12.00	Ebéd	Ebéd	Ebéd	Ebéd	Ebéd
13.00 - 14.00	Szabad-program	Szabad-program	Önismereti tréning	Íjászat	Hazaindulás
14.00 - 15.45	Ismerkedés Mártéllyal lovaskocsival a faluban	Tanösvény-túra	Festőnővények-vásárhelyi hímzés – lányok Népi játékok – fiúk	Szelek szárnyán a fizikával	
15.45	Uzsonna	Uzsonna	Uzsonna	Uzsonna	
16.00 - 18.00	Szabadfoglalkozás	Fokgazdálkodás, időjárásmérés	Halászat, hallékészítés Hódapró	Szabadfoglalkozás	
18.00	Vacsora	Vacsora	Vacsora	Vacsora	
19.00 - 21.00	Ismerkedés a mártélyi holtággal – éjjeli túra	Szabad-foglalkozás	Csillagászat	Szabad-foglalkozás	

Zöldtérképezés Berlinben 2010. augusztus 3–10.

A Tudatos Vásárlók Egyesülete 2008-ban kezdte el Budapest zöld térképének elkészítését a Norvég Civil Alap támogatásával. A zöldtérképezés nemzetközi tapasztalatainak megismerése és az újabb szervezetek bevonása volt a célja annak a programnak,

melynek berlini állomásán részt vehettem az egyesület színeiben. A 4B elnevezésű programban Bristol, Berlin, Bistrica, és Budapest civil szervezetei találkoznak.

Magyarországról kilencen utaztunk, a Tudatos Vásárlók Egyesülete, Critical Mass, a Budapesti Városvédő Egyesület, a Cserkészszövetség, és jómagam az MKNE képviselőjeként.

A berlini úton olyan pontjaira látogattunk el a városnak, mint a 2008-ban bezárt Tempelhof repülőtér, mely most pihenőparkként funkcionál, kifutóját birtokba vették a görkorcsolyások, biciklisták, és a napozni, pihenni vágyó berliniek.

Meglátogattunk egy ökotársasházat, melyet környezettudatos szemléletben működtetnek lakói. Egyikük végigvezetett minket, bemutatva a pincében üzemelő közös mosó helységet és víztisztító rendszert, a konyhakertet, a komposztálót, az üvegházat, de még a ház tetején elhelyezett napelemeket is (a tériszonnal megáldott kollégák legnagyobb öröme).

Bepillantást nyerhettünk a Berlinben egyre elterjedtebb közösségi kertek működésébe, ahol az üdítő dobozokból is paradicsompalánták virítanak.

A programok között szerepelt még többek között egy ökotemplom, egy biobolt, és a berlini fiatalok, művészek és civilek által felfedezett és közösségi terekként újraélesztett régi ipari területek meglátogatása.

Az út tanulsága az volt számomra, hogy az élhető környezet létrehozása és működtetése nagyon fontos, de legalább olyan lényeges, ezek népszerűsítése, mivel az élő és működő példák minden előadásnál, képzésnél és kiadványnál meggyőzőbbek, lelkesítőbbek.

Magyarországon is számos példaértékű kezdeményezés van, a zöldtérképezés jó alkalom, hogy ezeket megismerjük és megosszuk másokkal. Szeretettel biztatom tagtársaimat, hogy látogassanak el a www.zoldterkep.hu oldalra, ismerjék meg az eddig feltöltött zöld pontokat, és akár lelkes diákjaikkal együtt bővítsék az adatbázist saját környezetükben fellelhető kerékpárutakkal, ivóutakkal, kulturális és természeti értékekkel.

További információk:

<http://tudatosvasarlo.hu/cikk/bemutatkozik-budapest-zold-terkepe>

<http://www.zoldterkep.hu/>

<http://budapest.zoldterkep.hu/>

<http://www.greenmap.org/>

Laskovics Katalin

Globális nevelés határok nélkül Ausztria 2010. október 3–6.

A Global Education Without Borders egy 3 éves program, melynek célja, lehetőséget teremteni a részt vevő 6 ország (Csehország, Ausztria, Görögország, Bulgária, Románia, Magyarország) szervezetei, multiplikátorai számára, hogy megismerjék egymás módszereit, jó gyakorlatait és stratégiáit a globális nevelés területén.

Magyarország részéről az Anthropolis Közhasznú Egyesület kapcsolódott a programhoz, a mostani alkalommal a Zöld Fiatalokat, az Önkéntes Küldő Alapítványt, és az MKNE-t hívták meg a nemzetközi eszmecserére.

Az októberi szeminárium célja az volt, hogy a tanárok, trénerok, multiplikátorok megismerjék a más országokban működő jó gyakorlatokat, és átgondolják, a különböző országok oktatási, továbbképzési rendszerébe hogyan illeszthető bele a globális nevelés. Figyelemre méltó volt a cseh Fair Trade képviselői által javasolt módszer, ami az angolórák megreformálását javasolta. <http://www.globalissues.eu/>

A Workshopon visszaköszönt a tükörben a világkiállításról már ismert fotósorozat, amely bemutatja a különböző országokban élő családok egy heti élmét, ez alkalommal az is kiderült, a családok hány dollárt költenek egy héten ételre, pontosan hol laknak, hogy hívják őket stb. A kevésbé szerencsés kollégák egyszer csak egy elképzelt futószalag mellett találták magukat, és „szigorú felügyelet” mellett nekiláthattak a monoton munkának, akárcsak egy gyárban dolgozó gyermekmunkás.

A szeminárium résztvevői jellemzően szociális oldalról közelítették meg a globális problémákat, de azt gondolom, környezeti szempontból legalább olyan fontos a diákokban és a felnőtt társadalomban is tudatosítani, hogy bár a cselekedet és a következmény a globalizáció folytán egyre távolabb kerülhet egymástól, felelőségünk ettől még nem csökken.

És ha globális nevelés, hát egymás kultúráját is igyekeztek megismerni a résztvevők. Az interkulturális esten lelkesen kóstolgatták egymás otthonról hozott ételeit, italait, és tanulták egymás táncait kifulladásig.

Laskovics Katalin

További információ:

<http://www.glob-edu.net/news/>

<http://www.globalissues.eu/>

Tagjaink írták

Helyszíni tudósítás Bayreuthból

Kedves Múzeumkedvelők!

Itt ülök az egyetem egyik előadójában, és miközben a prezentációkat hallgatom, egyre jobban kezdek tűzbe jönni. Olyanokkal találkozom itt, akikkel elképesztő nézetazonosságban vagyunk a természettudományi múzeumok környezeti nevelési feladatait és lehetőségeit illetően. Egy új EU-s projekt nyitó ülésén vagyunk. A cél digitalizáció, digitális anyagok létrehozása és közreadása azért, hogy az iskolák jobb környezeti nevelési programokat, jobb órákat tudjanak tartani a múzeumokkal együttműködve. Rengeteg munkám lesz ezzel, de ez valami, amiben nagyon hiszek – ha a digitális tartalmat a valódi élménnyel, az Élettel ötvözni tudjuk. És már most sietek értesíteni titeket, hogy lesznek majd hozzáférhető, jó magyar nyelvű anyagok a Natural Europe projekt, illetve a Magyar Természettudományi Múzeum honlapján. (Már most is vannak – mosoly). És sietek már most hívni azokat, akiknek van kedve kicsit segíteni a tervezésben (mi kell nektek pedagógusok?, hogyan építsük fel a segédanyagokat, hogy az a legkönnyebben elérhető, legjobban használható legyen a számotokra?, mik a legfontosabb témák, mik a legelhanyagoltabb területek, amiken talán segíteni tudunk?, hogyan tudnátok valóban használni?, ilyesmik).

Van itt partner Krétáról és a Sarkkörrel is, és akár hiszitek, akár nem, szívesen tudósítanék majd ezekről a helyekről is, ha lesz ott is tanácskozás. (Fogadni mernék, hogy Budapesten lesz. De nem baj, tényleg a legjobb otthon – veletek, akiket a fenti téma szintén érdekel.)

Szeretettel:

Vásárhelyi Tamás

Programajánló

Elindult egy német nyelvű környezeti nevelési digitális hírlevél. Akit érdekel, írjon a newsletter@umweltbildung.at címre. A hírlevélben hírek címei érkeznek, és csak arra kell rákattintani, ami érdekesnek tűnik, úgyhogy talán kíméletesen informál. És persze bármikor le is lehet iratkozni róla, ha nem érdekes.

Vásárhelyi Tamás

Versek, szépségek

Átvett elnöki teendőim közepette nagyon jól esett Darvas Kata rám figyelése, versekkel való megkeresése, biztatása. Továbbadom a jót, a szépet:

Két waka:

1. Hegyi patakban
serény szél gátat emelt.
A víz most pihen;
hátán lustulva elring
a juharlevél, lebeg.
(*Haramicsi Nó Curaki: Juharlevél*)

2. Vadlúdcsapat száll.
Búcsút int a meleg nyár.
Bús bogárcsapat
fák mellől, fű tövéből,
zümmög halk elégiát.
(*Otagaki Rengecu: Ősz*)

Ráadás:

Pilinszky János: Mi és a virágok

Mert hűségesek mindhalálig,
isteniek egyedül a virágok,
egyszóval a növényi lét,
velünk szemben, kik jövünk és megyünk.

Világunk száraz keresztjére
gyönyörű dísznek elhelyezve,
tépett füzérként fölszegezve,
mi elkallódunk, ők hazatalálnak.

Köszönöm, Kata! Azt hiszem, ez a fajta egymásra figyelés ad erőt a pulisoknak. Nekem is adott. Várom továbbra is a jó szót, hogy továbbadhassam nektek (erika.saly@gmail.com)!

Szeretettel:
Saly Erika

Felelős kiadó: az Egyesület elnöke
Szerkesztő: Hársas Éva
Tördelés: Szekeres Tamás
Postacím: 1397 Bp., Pf. 530.
Honlap: mkne.hu

Iroda: 1113 Bp., Zsombolyai u. 6.
Tel/Fax: 06 1 321-4796
E-mail: mkne@mkne.hu
Fogadóórák: Kedd: 8–12h
Péntek: 12-17h